

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Цуркана Михайла Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу другої частини другої статті 39 Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII

м. К и ї в
11 березня 2020 року
№ 53-3(I)/2020

Справа № 3-35/2020(61/20)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Литвинова Олександра Миколайовича – головуючого,
Завгородньої Ірини Миколаївни – доповідача,
Кривенка Віктора Васильовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Цуркана Михайла Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу другої частини другої статті 39 Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 4, ст. 43).

Заслухавши суддю-доповідача Завгородню І.М. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Цуркан М.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати таким, що не відповідає положенням статті 1, частини другої статті 3, статей 5, 6, частин першої, другої статті 8, частини другої статті 19, статті 21, частин другої, третьої статті 22, частини першої статті 24, частин першої, другої статті 28, частини четвертої статті 43, частини першої статті 58, частини першої статті 64, частини першої статті 68, статті 75, пункту 12 частини першої статті 92, частин першої, третьої статті 113, частин першої, другої статті 124 Конституції України (є неконституційним), абзац другий частини другої статті 39 Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII (далі – Закон № 889) в частині „покладення (делегування) на Кабінет Міністрів України обов’язку (права) щодо визначення ним Порядку присвоєння рангів державних службовців та співвідношення між рангами державних службовців“.

Відповідно до абзацу другого частини другої статті 39 Закону № 889 порядок присвоєння рангів державних службовців та співвідношення між рангами державних службовців і рангами посадових осіб місцевого самоврядування, військовими званнями, дипломатичними рангами та іншими спеціальними званнями визначаються Кабінетом Міністрів України.

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів вбачається, що 17 січня 2001 року Цуркана М.В. було призначено на посаду начальника служби у справах неповнолітніх Комінтернівської районної державної адміністрації Одеської області та того ж дня її розпорядженням від 17 січня 2001 року № 10-к йому присвоєно 13 ранг державного службовця відповідно до Закону України „Про державну службу“ від 16 грудня 1993 року № 3723–XII (далі – Закон № 3723). З 19 вересня 2005 року по 21 липня 2011 року Цуркан М.В. обіймав посаду державного реєстратора апарату Комінтернівської районної державної адміністрації Одеської області. 1 лютого 2011 року йому було присвоєно 11 ранг державного службовця.

Наказом керівника апарату Комінтернівського районного суду Одеської області від 20 грудня 2016 року № 58-ОС Цуркана М.В. було призначено на посаду секретаря судових засідань з 21 грудня 2016 року, а наказом „Про внесення змін до наказу № 58-ОС від 20 грудня 2016 року“ від 15 лютого 2017 року № 4-ОС, крім встановлення надбавки за вислугу років на державній службі, його пунктом 2 Цуркану М.В. з 21 грудня 2016 року присвоєно 9 ранг державного службовця відповідно до Закону № 889.

Не погодившись із наказом від 15 лютого 2017 року № 4-ОС в частині присвоєння рангу державного службовця, Цуркан М.В. звернувся до Одеського окружного адміністративного суду з позовом про визнання протиправним пункту наказу та зобов'язання вчинити певні дії, а саме „поновити порушене право та відновити правовий статус у спосіб присвоєння згідно з Законом № 889 найвищого 3 (третього) рангу державного службовця категорії посад „Б“ (посада керівника), який відповідає раніше присвоєному найвищому рангу державного службовця категорії посад керівника районного рівня як рівнозначна посада та рівнозначний ранг такої посади“.

Одеський окружний адміністративний суд рішенням від 8 квітня 2019 року позов Цуркана М.В. задовольнив частково: визнав протиправним та скасував пункт 2 наказу від 15 лютого 2017 року № 4-ОС та зобов'язав керівника апарату Комінтернівського районного суду Одеської області вирішити питання щодо присвоєння Цуркану М.В. категорії та рангу державного службовця відповідно до норм Закону № 889; в іншій частині позовних вимог відмовив.

П'ятий апеляційний адміністративний суд постановою від 24 липня 2019 року рішення Одеського окружного адміністративного суду від 8 квітня 2019 року скасував, позовні вимоги в частині визнання протиправним та скасування пункту 2 наказу від 15 лютого 2017 року № 4-ОС керівника апарату Комінтернівського районного суду Одеської області залишив без розгляду; в іншій частині позов задовольнив частково: зобов'язав керівника апарату Комінтернівського районного суду Одеської області вирішити питання щодо присвоєння Цуркану М.В. категорії та рангу державного службовця,

починаючи з листопада 2018 року, з урахуванням періоду роботи на державній службі з 17 січня 2001 року по 3 жовтня 2002 року та з 19 вересня 2005 року по 21 липня 2011 року; в іншій частині позовних вимог відмовив.

Верховний Суд постановою від 26 листопада 2019 року постанову П'ятого апеляційного адміністративного суду від 24 липня 2019 року залишив без змін.

Суб'єкт права на конституційну скаргу стверджує, що внаслідок застосування в остаточному судовому рішенні у його справі – постанові Верховного Суду від 26 листопада 2019 року – абзацу другого частини другої статті 39 Закону № 889 порушено приписи статті 75 Конституції України, оскільки делеговано Кабінету Міністрів України виключну конституційну функцію законодавчого органу щодо врегулювання питання співвідношення між категоріями і рангами державних службовців, призначеними на підставі Закону № 3723, з категоріями та рангами державних службовців, визначеними Законом № 889, що призвело до позбавлення раніше присвоєного йому найвищого рангу державного службовця категорії посад керівника районного рівня.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначаються конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України (пункт 5); обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6).

Згідно з абзацом першим частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону.

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що Цуркан М.В. не обґрунтував тверджень щодо неконституційності абзацу другою частини другої статті 39 Закону № 889.

Стверджуючи про неконституційність оспорюваного положення Закону № 889, Цуркан М.В. не зазначив, яке з гарантованих Конституцією України прав людини порушено внаслідок його застосування, натомість висловлює незгоду із законодавчим регулюванням співвідношення між категоріями посад і рангами державних службовців, призначеними на підставі Закону № 3723, з категоріями та рангами державних службовців, визначеними Законом № 889, що не може вважатися належним обґрунтуванням тверджень щодо невідповідності абзацу другою частини другої статті 39 Закону № 889 окремим положенням Конституції України.

Отже, конституційна скарга не відповідає вимогам пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Цуркана Михайла Володимировича щодо

відповідності Конституції України (конституційності) абзацу другого частини другої статті 39 Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**